PASSEJADA PEL SOMONTANO

Comarca del Somontano

Comarca situada al centre de la província d'Osca, limitada al nord per les serres exteriors dels Pirineus, i al sud per la zona monegrina. Comarca molt propera a Lleida, sent la seva capital la localitat de Barbastro.
Dins del seu patrimoni natural cal significar la gran diversitat de paisatges i ecosistemes. Paratges naturals de la Serra de Guara i Parc Natural del Riu Vero.
Comarca d'un gran contingut històric i arquitectònic. Cal destacar també la riquesa i importància dels assentaments prehistòrics existents.
Zona de gran interès per la pràctica d'esports d'aventura, sobre tot barranquisme i escalada, així com senderisme.
Finalment, assenyalar la molt bona gastronomia de la zona basada en aliments naturals i de qualitat, així com la producció de bons vins amb la denominació d'origen de "Viñas del Vero".

Divendres, 30 d'abril

Cap al vespre van començar a arribar les autos al Càmping Alquézar, punt de trobada d'aquesta sortida i lloc en el que hi vàrem estar tot el cap de setmana. Ens va rebre la pluja que no va parar de caure en tota la nit.

Dissabte, 1 de maig

Com que tot estava perfectament encomanat, al matí es va aturar la pluja per a que poguéssim fer l'excursió de les passarel·les a les gorges del riu Vero. Vam sortir a peu des de el càmping per anar fins al poble d'Alquézar, situat a una distancia d'uns 800 metres, si mes no, costa amunt. El paisatge, ja bonic per ell mateix, encara ho era més per la pluja caiguda, i per la coloració de la primavera.

La ruta de les passarel·les s'inicia des de el mig del poble, lloc on comença la baixada del barranc que ens ha de dur fins al riu, al fons de la gorja. Es tracta d'una baixada amb força pendent, però que molts dels trams es fan per escales i passarel·les perfectament preparades, entre mig de molta vegetació.
Al arribar al fons de la gorja, ens trobem dins d'un paisatge tancat i espectacular per les formes capritxoses que l'aigua ha fet a la muntanya. Aigua de color blau turquesa. Ens vam quedar una bona estona descansant i gaudint d'aquest lloc. Una colla de menuts van aprofitar l'ocasió, i es van banyar al riu.
La tornada la vam fer per un altre indret: Passant per unes passarel·les penjades a la paret de la roca, per damunt del riu, fent l'últim tram de la gorja del Vero, gaudint-la des del seu cor.
Per la tarda ens vam desplaçar amb les autos fins el poble de Adahuesca, a set quilòmetres de Alquézar, a la fàbrica de formatges de "El Radiquero" on ens van explicar el procés de fabricació d'aquests formatges artesanals, fent-hi després un tastet. Se'ns va fer difícil dir quina de les quatre varietats que elaboren era mes bona.

Tornada cap al càmping i sopar tots plegats al restaurant d'allí mateix.

Diumenge, 2 de maig

Al matí, sense preses, vam tornar a agafar la costa i, cap al poble un altre cop. A la plaça vam poder arreplegar tot el grup per fer la foto familiar. Després, ens vam adreçar fins l'entrada del conjunt murallat de la Col·legiata on havíem quedat amb la guia per fer-hi una visita, que va estar força entretinguda i formativa.

La Col·legiata d'Alquezar

Es tracta d'un singular conjunt arquitectònic fortificat de gran bellesa enclavat sobre la roca, al cap d'amunt de la muntanya, protegit per una llarga muralla en forma de línia trencada. Es un edifici religiós i militar.
El seu origen l'hem d'anar a buscar al segle IX, quan els musulmans hi van construir una fortalesa. Era territori

fronterer entre àrabs i cristians. Al any 1067 va ser conquerida pels cristians, convisquin-hi guarnicions militars i una comunitat de frares agustins, construint-hi una església romànica.
En la primera meitat del segle XVI es construí l'actual Col·legiata de Santa Maria, d'estil gòtic tardí.
De l'època mes antiga romanen restes del castell musulmà, el claustre romànic de curiosa planta trapezoïdal, merlets i muralles del antic castell cristià.
Per la seva bellesa, cal destacar el claustre amb les seves pintures murals i capitells, i el retaule de l'església, de fusta daurada i policromada, d'estètica barroca.

Cal esmentar les belles vistes que s'observen des de el exterior de la Col·legiata: Panoràmica del poble medieval, les gorges del Vero, la serralada de Guara, i tot el paisatge d'aquesta bonica i interessant comarca aragonesa.

Finalitzada la visita i, qui va voler, vàrem fer un volt pel poble. Valia la pena, ja que la vila medieval d'Alquézar està considerada com a conjunt històric artístic. Molt ben conservada, recollida i en la que el temps sembla que s'hi hagi detingut.

Retorn cap al càmping, dinar a les autos i cafè de comiat.

Josep Maria i Elena